RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0133 van 25 oktober 2011 in de zaak 1011/0510/SA/2/0432

In zake:	
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Cies GYSEN kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18
	bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan
	verzoekende partij
	tegen:
	de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR departement RWO
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Willem SLOSSE
	kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan
	verwerende partij
I. Vooi	RWERP VAN DE VORDERING
tenuitvoerlegging ambtenaar van h 2010 waarbij aa naleving van we het doortrekken	gesteld bij aangetekende brief van 28 januari 2011, strekt tot de schorsing van de gen de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige net Agentschap Ruimte en Erfgoed van het departement RWO van 16 december in het Agentschap Infrastructuur, Afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen mitselbepaalde voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor van de ring rond Mechelen (gesitueerd op het grondgebied van de tot aan de grens van gesitueerd.)
Het betreft perce	elen gelegen te met kadastrale omschrijving
Verder betreft he	eens percelen gelegen te en met kadastrale omschrijving 3de afdeling, en met kadastrale omschrijving en met kadastrale

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 26 juli 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laura VALGAEREN, die loco advocaat Cies GYSEN verschijnt voor de verzoekende partij, de die in persoon verschijnt en advocaat Astrid GELIJKENS die loco advocaat Willem SLOSSE verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 1 juli 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de afdeling Wegen en Verkeer, district Antwerpen bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de doortrekking van de Ring van Mechelen – op het grondgebied van de gemeenten".

Volgens het aanvraagformulier omvat de aanvraag het volgende:

De werken omvatten de verlenging van de die over zijn gehele lengte zal functioneren als verzamelweg voor het regionaalstedelijk gebied. Het uiteindelijke wensbeeld qua vorm en gebruik komt overeen met dat van een primaire weg II.

Verder bevat het werk de aansluiting op de lokale wegen en de aanleg van ontsluitingen ten gevolge van de versnippering door de aanleg van de :

- De wordt aangesloten met een rotonde en met ongelijkvloerse kruising voor fietsers
- De aanleg van een fiets- en voetgangersonderdoorgang aan het
- Dewordt aangesloten met een rotonde, met aandacht voor het openbaar vervoer en de veiligheid voor fietsers. De rotonde wordt niet op de kruising van de beek gelegd, maar bewust erbuiten, binnen de reserveringsstrook op het gewestplan.

De grondoverschotten krijgen een ruimtelijk structurerend karakter

- Het gedeelte tussen de **man**en de **waar**". Wild- en paddentunnels dienen de versnippering tegen te gaan
- Een parkgebied rond de
- Tussen de en de en een landschapsweg of een groene dreef die de verschillende versnipperde volumes aan elkaar bindt en nieuwe ruimten creëert. De

niet-benutte strook van het onteigende tracé wordt gebruikt om aan natuur en waterbouw te doen.

Ontbossing en compensatie volgens artikel 90 bis van het bosdecreet. ..."

Het ontworpen tracé ligt binnen het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan 'Mechelen'.

Alle percelen bevinden zich binnen een grote reservatiestrook die met het oog op de doortrekking van de binnen het gewestplan is voorzien. Het gewestplan werd door de Vlaamse regering op 6 mei 1997 herzien specifiek in functie van het huidig voorliggende tracé; bij deze wijziging werden de onderliggende bestemmingsgebieden van het oorspronkelijke gewestplan behouden.

Op het grondgebied van de gemeente situeert het ontworpen tracé zich binnen de geëigende reservatiestrook.

Verder gelden als onderliggende grondkleur:

- agrarisch gebied
- woongebied en woongebied met landelijk karakter in functie van deen de
- bestaande hoogspanningsleiding.

Op het grondgebied van de gemeente , deelgemeente situeert het ontworpen tracé zich in volgende onderliggende bestemmingsgebieden:

- agrarisch gebied
- woongebied met landelijk karakter in functie van de
- bestaande hoogspanningsleiding
- gebied voor verblijfsrecreatie.

Op het grondgebied van de gemeenten situeert het ontworpen tracé zich in agrarisch gebied als onderliggend bestemmingsgebied.

Op gemeentelijk niveau situeert het ontworpen tracé zich voor wat de omleidingsweg 1 ter hoogte van de betreft, in het Gemeentelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan Maenhoevevelden zoals vastgesteld door de deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 10 januari 2010. Dit ruimtelijk uitvoeringsplan werd aangevochten bij de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak. De vordering tot schorsing werd verworpen maar de vordering tot nietigverklaring is nog hangende. Deze betwisting heeft evenwel geen uitstaans met de huidige aanvraag.

Overeenkomstig dit gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan bevindt de aanvraag zich in de volgende bestemmingsgebieden:

- projectzone voor meergezinswoningen
- openbaar domein wegenis
- openbaar domein, zone voor noodontsluiting
- zone voor tijdelijke werfweg in overdruk.

Het tracé is verder niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg. Op het grondgebied van de gemeente zijn, in de buurt van de aanvraag, de volgende vijf verkavelingen gekend: 1. de verkaveling, vergund op 15 mei 1974 voor 6 kavels: aan de verkaveling zelf wordt niet geraakt 2. de verkaveling , vergund op 9 juni 1980 voor 2 kavels: binnen deze verkaveling is er reeds een zone voor de doortrekking van de gevrijwaard 3. de verkaveling aan de, vergund op 16 juni 1988 voor 2 kavels: er is reeds een zone non aedificandi opgenomen in deze verkaveling voor de 4. de verkaveling, vergund op 31 december 1970 voor 2 loten: de twee loten zijn bebouwd en van lot 2 is een spievormig deel van de voortuinstrook opgenomen als inneming het onteigeningsplan 5. de verkaveling, vergund in oktober 1964 maar inmiddels vervallen wegens nietuitvoering 6. de verkaveling, vergund op 17 juni 1985 en gewijzigd op 13 december 2010 teneinde de voor de doortrekking van de noodzakelijke grondinneming nr. uit de verkaveling te sluiten. Het openbaar onderzoek wordt in de drie gemeenten, waarover het ontworpen tracé zal lopen, afzonderlijk georganiseerd. Naar aanleiding van het openbaar onderzoek worden in de gemeente geen bezwaarschriften ingediend. Naar aanleiding van het openbaar onderzoek worden in de gemeente bezwaarschriften ingediend waaronder één door de huidige verzoekende partij. Naar aanleiding van het openbaar onderzoek worden in de gemeente bezwaarschriften ingediend waaronder één door de huidige verzoekende partij en waaronder 65 identieke bezwaarschriften door het zogenoemde De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van de provincie Antwerpen concludeert op 6 augustus 2010 dat de aanvraag principieel in overeenstemming is met de geldende planvoorschriften. Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed stelt op 4 augustus 2010 dat het project een grote impact kan hebben op het eventueel aanwezige archeologisch erfgoed, en adviseert dan ook gunstig onder strikte voorwaarden. De gewestelijke erfgoedambtenaar stelt, wat de ligging tegenover het beschermd landschap betreft, op 10 augustus 2010 het volgende: Bij de bescherming van Hetwerd destijds reeds rekening gehouden met de plannen voor de doortrekking van de Daartoe werd de westelijke grens van de bescherming dan ook samengelegd met het tracé van deze weg. Aangezien de bescherming nergens op de plannen wordt weergegeven is het zeer

moeilijk om een goede beoordeling te maken, maar uit voorliggende plannen zou blijken dat de westelijke punt van het beschermde landschap wordt aangesneden door de

Op onze vraag heeft het Agentschap Wegen en Verkeer verduidelijkende plannen overgemaakt, waaruit blijkt dat er effectief een aansnijding is van het beschermde

nieuwe plannen voor de

RvVb - 4

landschap. De inname is echter zeer beperkt en wordt middels de flankerende maatregelen voldoende gecompenseerd.

Overwegende de boven vermelde argumenten wordt de aanvraag gunstig geadviseerd. ..."

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 19 augustus 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit en concludeert dat het project in overeenstemming is met de doelstellingen en beginselen van het Integraal Waterbeleid.

Het Departement Mobiliteit en Openbare Werken meldt op 23 juli 2010 geen noemenswaardige opmerkingen te hebben inzake het algemeen mobiliteitsaspect van de aanvraag maar benadrukt de noodzaak tot realisatie van de reeds genoemde begeleidende maatregelen.

De provinciale Dienst Waterbeleid geeft op 18 augustus 2010 een voorwaardelijk gunstig advies. De voorwaarde is erin gelegen dat vooraf machtiging moet worden verkregen voor de wijziging aan de waterloop.

Infrabel meldt op 19 augustus 2010 geen bezwaar te hebben.

De Vlaamse Bouwmeester stelt op 5 augustus 2010 in grote lijnen achter het project te staan.

Er werd op 10 september 2001 een MER goedgekeurd.

Op 27 september 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Katelijne-Waver het volgende standpunt in:

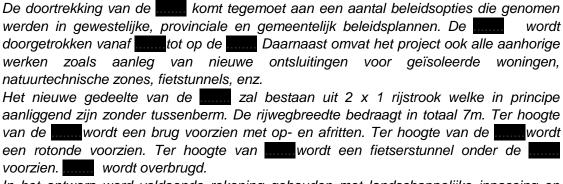
" ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

OMSCHRIJVING VAN DE FEITELIJKE AANVRAAG

De aanvraag betreft de doortrekking van de over het grondgebied van de De werken omvatten behoudens de aanleg van wegeninfrastructuur ook de aanleg van voorzieningen rond waterhuishouding, landschapsinrichting en aandacht voor de ecologische inrichting van de zate.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

In het ontwerp werd voldoende rekening gehouden met landschappelijke inpassing en beeldkwaliteit. De onteigende zones die niet gebruikt worden voor de aanleg van de effectieve weg, worden ingericht als natuurtechnische zones.

In 2003 werd een studie afgerond die resulteerde in een bovengemeentelijk actieplan voor de begeleidende maatregelen voor het doortrekken van de (wordt aan het advies toegevoegd). In deze studie, uitgevoerd in opdracht van de Provincie Antwerpen,

Deze maatregelen zijn essentieel om de verkeersleefbaarheid en de verkeersveiligheid van het onderliggende wegennet te verbeteren. De resultaten van deze studie werden gesteund door vier van de vijf betrokken gemeenten én de provincie. Het college wenst deze visie aan te houden en vraagt aan de bevoegde overheid om gesprekken op te starten over de te nemen flankerende maatregelen zodra de stedenbouwkundige vergunning voor de doortrekking van de sie goedgekeurd, m.n. voor de overdracht van de de overdracht van de de overdracht van de doortrekking van dit traject.

Daarnaast wenst het college nog enkele aandachtspunten die naar voor gekomen zijn uit het openbaar onderzoek, als aanbevelingen mee te geven voor de bouwheer:

- het onderzoek of een onderdoorgang van de alsnog mogelijk zou zijn (bezwaar 67) om de doorgankelijkheid van het gebied niet te fel te hypothekeren door de aanleg van de als.:
- het ten gronde uitvoeren van de watertoets met bijzondere aandacht voor een goede doorstroming van de (bezwaar 76).

Uit het bovenstaande blijkt dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengen noch verstoren. De aanvraag is **verenigbaar** met de goede ruimtelijke ordening op voorwaarde dat de wordt heringericht om de bijkomende verkeersstromen veilig te kunnen verwerken. Zonder deze flankerende maatregel is de verkeersleefbaarheid en verkeersveiligheid op het grondgebied van miet verzekerd.

BESLUIT

. . .

Artikel 2

Een voorwaardelijk gunstig advies wordt uitgebracht voor de voorliggende aanvraag zoals hoger gemotiveerd.

..."

Op 6 oktober 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bonheiden het volgende standpunt in:

Externe adviezen Gelet op de aard en de omvang van de werken werd advies gevraagd aan de verkeerscel. De verkeerscel vergaderde op 14/09/2010 en had volgende opmerkingen op het doortrekken van de * Bij de kokerbrug aan dekan voor de veiligheid van de fietsers best een afscheiding worden voorzien tussen de weg en het fietspad. Bij huidige aanvraag is er geen afscheiding tussen weg en fietspad. op dekan er voor de veiligheid van de fietsers best * Bij het eindpunt van de een fietstunnel worden voorzien voor de fietsers die vannaar Gelet op de aard en omvang der werken werd de aanvraag ook voorgelegd aan de Gecoro op 21/09/10. De Gecoro heeft geen opmerkingen over de doortrekking van de De Lokale Politie, zone BODUKAP, heeft op 29/09/10 advies gegeven over de doortrekking van de De doortrekking wordt als een goede zaak gezien voor de verkeersafwikkeling in de Mechelse regio. Dezelfde knelpunten worden aangehaald als in het advies van de verkeerscel. Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening De aanvraag van doortrekking van de komt tegemoet aan één van de voornaamste mobiliteitsknelpunten in de regio van Mechelen. De aanvraag is al op verschillende niveau's besproken en past in eerder genomen beleidsopties zoals vooropgesteld in het Gewestplan, Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, Provinciaal Structuurplan, Mobiliteitsplan Vlaanderen, Masterplan Mechelen Mobiel, ... De aanvraag is bijgevolg verenigbaar met de goede plaatselijk ordening en integreert zich op aanvaardbare wijze in de omgeving. Besluit GUNSTIG advies van 06/10/10, mits rekening te houden met de opmerkingen van 14/09/10 van de verkeerscel en het advies van 29/09/10 van de Lokale politie BODUKAP. ..." Op 11 oktober 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Putte het volgende standpunt in: **OMSCHRIJVING & BESPREKING** De huidige aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning handelt over de realisatie van een weg (.......) vanaf de bestaande (2 maal 2 baanvakken) intot aan de

op de grens als een weg met 1 maal 2 baanvakken.

De kan echter onmogelijk los gezien worden van het wegennet van de regio. De aanleg van deze weg zal ongetwijfeld een grote invloed hebben op de verkeerstromen in de regio. Hierover is echter niets in de aanvraag terug te vinden, behalve dan dat de flankerende maatregelen procedureel losgekoppeld worden om de aanleg van de niet te hypothekeren. Begeleidende maatregelen om de verkeersleefbaarheid van de

doortochten dooren langste garanderen, worden nergens aangehaald.

Maatregelen ifv van natuur, milieu en landschap zijn wel opgenomen.

Er bestaat dan ook een gegronde vrees dat de gemeente Putte het grootste aandeel van op de door en langs haar kernen zal zien passeren en zo het verkeer van de voornamelijk de bijkomende last zal dragen en minder voordeel zal halen uit de aanleg van de weg. Zoals aangegeven onder de historiek heeft de gemeente Putte meermaals haar standpunten kenbaar gemaakt. Hierop is tot haar grote teleurstelling nooit of ontoereikend ingegaan. Het voltooien van deze maatregelen voor de ingebruikname van de doorgetrokken is ons inziens echter noodzakelijk om de leefbaarheid op en langs en de omliggende (woon-)straten te waarborgen. Deze stelling wordt onderschreven in het advies van de projectauditor van 15 juni 2006 waarin staat vermeld: "... Blijft noodzaak tot flankerende maatregelen...". Zoals merkbaar in de historiek werden daarrond de laatste jaren geen initiatieven meer genomen, of zijn deze niet gekend.. Het gemeentebestuur van Putte heeft steeds de gezamenlijk ingenomen standpunten uit het bovengemeentelijk actieplan uit 2003 als uitgangspunt genomen en de daarin genomen engagementen nagestreefd. Dit bovengemeentelijk actieplan is dan ook niet gemaakt om een restitutie te geven aan de gemeenten die 'extra' verkeer zouden te verwerken krijgen door de verlenging van de, wel om synergie te krijgen tussen maatregelen van de betrokken beleidsniveaus (verkeersveiligheid, duurzame mobiliteit) én te anticiperen op het effect van verschuivingen die ontstaan door de leefbaarheidsmaatregelen (doortochten, zone 30, circulatiemaatregelen) op secundaire en lokale wegen in het betrokken gebied. (Zo voorziet de gemeente Bonheiden geen grote problemen; de stad Mechelen heeft onder andere een nieuwe wegencategorisering voorgesteld: als primaire weg type II tussen en en secundaire weg type tussen tussen en en vindt ook dat de doorstroming van het zwaar verkeer moet voorzien worden ter hoogte van de aansluiting met de; voor Sint-Katelijne-Waver zijn in verband met de opwaardering van de tot secundaire weg typede belangrijkste aanpassingen gericht op het beveiligen van kruispunten voor het lokale verkeer en de beveiliging van het gehucht en de schoolomgeving van . Ook de fietspaden dienen over de gehele lengte te worden beveiligd. De verkeersfunctie van het zuidelijk deel (ten opzichte van de) dient te worden afgebouwd als lokale ontsluitingsweg. De ontsluiting van de Veilingszone wordt hoofdzakelijk georganiseerd via de De gemeente Putte stelt in het actieplan dat ook de oversteekbewegingen op de dienen verbeterd te worden volgens een op te maken streefbeeld. Putte verwerpt eveneens het voorstel van een grote omleidingsweg voor een kleine omleidingsweg voor deze kern lijkt wel haalbaar, ondanks de aanleg van het retentiebekken.) In het bovengemeentelijk actieplan steunt de project- en stuurgroep volgende voorstellen van de partners: herinrichting doortocht Putte en Peulis (passage) in het kader van de doortrekking van de (opvang effect toename verkeersstroom); herinrichting met gescheiden fietsvoorzieningen en aanpassingen aan de kruispunten; herinrichting en beveiligen kruispunten + beveiligen fietsoversteekplaats herinrichting kruispunt + aanpak doortocht Sint-Katelijne-Waver (weren

(beveiligen naar , poorteffect met beveiligde oversteekvoorziening richting Nieuwendijk).

Er werd uit alle studies, visies en overlegmomenten een concreet actieplan gepuurd. Na het realiseren ervan, "moet de bijkomende verkeersdruk, gegenereerd door de aanleg van de , op een gelijkmatige en draagbare wijze verdeeld zijn over het projectgebied. De verkeersleefbaarheid, de verkeersveiligheid en de bereikbaarheid van de betrokken gemeenten voor de verschillende modi worden hierdoor gewaarborgd."

Een rode draad doorheen de historiek van de plannen voor de doortrekking van de, is de bezorgdheid van het gemeentebestuur om de "lasten" van de nieuwe verkeersstromen te delen over de betrokken gemeenten en de wil en daadkracht om preventief begeleidende maatregelen te treffen om de veranderingen in de verkeerssituatie zo optimaal mogelijk te maken.

. . .

BESLUIT:

. . .

<u>Art.2.:</u> stelt vast dat omtrent de begeleidende maatregelen ter vrijwaring en versterking van de (verkeers)leefbaarheid er geen garanties zijn opgenomen in deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning of andere documenten waardoor de last eenzijdig op de gemeente Putte dreigt afgewenteld te worden.

Art.3.: dat nogmaals benadrukt dient te worden dat de bijkomende verkeersdruk, gegenereerd door de aanleg van de op een gelijkmatige en draagbare wijze verdeeld moet zijn over het hele projectgebied. De "lasten" van de verkeersstromen te verdelen over de betrokken gemeenten en de wil en daadkracht om preventief begeleidende maatregelen te treffen om de veranderingen in de verkeerssituatie zo optimaal mogelijk te maken, dient een zeer nadrukkelijk uitgangspunt te zijn om zo de verkeersleefbaarheid, de verkeersveiligheid en de bereikbaarheid van de betrokken gemeenten voor de verschillende modi te waarborgen.

<u>Art.4.</u>: dat er slechts een voorwaardelijk gunstig advies kan verleend worden aangezien dient vermeden te worden dat de gemeente Putte als enige gemeente voornamelijk de lasten hoeft te dragen en minder kan genieten van de regionale voordelen onder volgende voorwaarden:

- De begeleidende maatregelen n.a.v. de dootrekking (cfr. bovengemeentelijk actieplan) uit te voeren vooraleer de verlengde in gebruik kan genomen worden.
- De doortochten door Peulis en Putte en passage Beerzel dienen gerealiseerd te worden i.f.v. een behoud en verbetering van de verkeersleefbaarheid van de en de leefbaarheid van de kernen en de woonomgevingen..

Om een overbelasting van de te vermijden dient een ontdubbelingstracé een feit te zijn waarbij dit tracé tot op de 📖 langsheen de eveneens als dient gecategoriseerd dient te worden met een secundaire weg type gewestelijk beheer waarbij een vlotte aansluiting op de door of rondom dient gegarandeerd te worden om sluipverkeer te vermijden. De mogelijkheid voor de aanleg van een omleidingsweg dient open gehouden te worden. De omleidingsweg langs zo snel mogelijk wordt gerealiseerd om een vlotte doorstroming op de te garanderen en er uiteindelijk rechtszekerheid wordt gegeven aan de betrokken en aanpalende eigenaars. Er duidelijk maatregelen genomen worden om sluipverkeer te vermijden bij de gewijzigde verkeersstromen ten gevolge van de doortrekking van de ons inziens geen onderbouwd beeld is gevormd). De aansluiting van de op de dient voorzien te worden van een gescheiden fietstracé (ongelijkgronds) zoals op de andere kruisingen van het tracé om een nieuw 'zwart punt' te vermijden.

Op 16 december 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

Milieueffectenrapportage

"...

In het MER werden de milieueffecten van het project per discipline beschreven (oppervlaktewater, bodem en grondwater, geluid, lucht, mens, fauna en flora, landschap, erfgoed en archeologie). Het MER is op geargumenteerde wettelijke wijze goedgekeurd op 10 september 2001. Dat deze rapportering zou verouderd zijn dient tegengesproken: de goedkeuring door de cel MER is niet aan wettelijk verval onderhevig. De planologische en ruimtelijke randvoorwaarden zijn niet gewijzigd. Het ontwerp zelf werd herleid tot een 2x1 weg met minimaal betrachte ruimte-inname. De MER hanteert systematisch modellen met verkeersscenario's minstens geldend tot 2010 (scenario 2010-3); de uitgangspunten als vermeld in 7.1.1.3 van de MER, met name een globaal duurzaam verkeersnetwerk, blijven actueel. Medio oktober 2010 is tijdens verschillende overlegmomenten met het Departement Mobiliteit en Openbare Werken, Afdeling Beleid Mobiliteit Verkeersveiligheid de verkeersmodellering voor de ruime omgeving van Mechelen aangesneden, op macro- en mesoschaal. In deze Business as Usual (BAU) rapporten is steeds rekening gehouden met de doortrekking van de hetgeen ook werd doorgerekend in het verkeersmodel opgesteld in 2008 (met tellingen op de kruispunten in 2007). Hieruit blijkt nergens dat de MER aan actualiteit zou hebben ingeboet. Overigens worden deze verkeerskundige en ruimtelijke ontwikkelingen in 2011 verder verfijnd binnen het overleg rond de verdere flankerende maatregelen.

Wat het fijn stof betreft: het deelaspect lucht is op gebruikelijke wijze in de MER opgenomen en goedgekeurd.

Uiteindelijk is de algemene conclusie dat het project geen aanzienlijke negatieve gevolgen zal hebben voor het milieu als de opgenomen maatregelen worden uitgevoerd.

Bespreking van bezwaren

, bij monde van advocaat Cies Gysen: onvolledigheid van het dossier: de in 1920 notarieel vastgelegde erfdienstbaarheid werd wel degelijk aangeduid op grondplan bestaande van doorgang naar de toestand deel naar de langsheen huidig perceel nr. die door het Vlaams Gewest zou

zijn beloofd bij de onteigening van percelen 58f3 en 58w2 is evenwel geen officieel stuk bijgevoegd: dat deze zou zijn aangeduid op een door de klager opgesteld bouwplan is geen tegenstelbare bestaanswettiging van deze erfdienstbaarheid. De problematiek tot behoud/compensatie van de huidige tweede ontsluiting van het bedrijf naar de , is voorwerp van reeds lang lopende besprekingen tussen de en het Vlaams Gewest in het kader van de onteigeningsprocedure, en valt in die zin buiten de toepassing van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning. Dat het nu voorliggende dossier evenwel op dit punt onvolledige voorstelling van zaken zou geven kan niet bijgetreden worden. Overigens merkt de gemeente terecht op dat het afgesloten geraken van bepaalde afzonderlijke percelen noodzakelijkerwijze kan voorkomen bij dergelijke belangrijke infrastructuurwerken.

• gebreken in de bekendmaking: dat de aanplakking van de aanvraag op gele affiche, niet of een onjuiste datum van het openbaar onderzoek zouden vermeld hebben (al naargelang de gemeente Putte of de plaatselijke aangrenzende gemeente Bonheiden) doet geen afbreuk aan het feit dat terplaatse de aanvraag duidelijk werd uitgehangen, en dat de juiste datum van openbaar onderzoek ook ten gemeentehuizen of, zoals gebeurd, op de gemeentelijke website kon afgelezen worden. Dergelijke onvolkomenheid, die niet belette dat tijdig zijn bezwaar heeft kunnen kenbaar maken, doet in alle redelijkheid niet af aan de geldige afkondiging van de aanvraag. De wettelijk voorgeschreven affiches vermelden niet verplicht het einde van het openbaar onderzoek.

. . .

- de strijdigheid met de goede ruimtelijke ordening: hier komt de bezwaarindiener terug op het supprimeren van de huidige uitweg naar de stellt dat de vergunningverlenende overheid, bij het nemen van een beslissing die strijd met erfdienstbaarheden, haar appreciatiebevoegdheid overschrijdt.
- Daartegen wordt nogmaals gesteld dat de onteigeningsproblematiek losstaat van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, dat het bedrijf nog steeds over de hoofdontsluiting naar de beschikt, en dat de huidige uitweg naar de voor het grootste deel onverhard is, zodat die bezwaarlijk systematisch kan gebruikt worden voor zwaar transport zoals de bezwaarindiener laat verstaan. Huidige aanvraag maakt overigens geen enkele verdere regeling of hernieuwde aanleg van een uitweg onmogelijk. Wat het aspect plaatselijke afwatering/natuurtechnische berm betreft, die volgens de bezwaarindiener ook niet goed zijn opgevat, dient verwezen naar de voorwaarde alle langsgrachten in betrokken zone 2 naar de te doen afwateren. In die zin komt de goede plaatselijke ordening niet in het gedrang. In alle geval blijft het Agentschap Wegen en Verkeer bereid tot verder overleg.

Het bezwaar van wordt niet weerhouden voor zover de grieven betrekking hebben op het wettelijke stedenbouwkundig vergunningsaspect van de aanvraag.

Milieukwaliteitsbeoordeling

Volgens artikel 8 van het natuurdecreet moet de vergunningverlenende overheid alle nodige maatregelen in acht nemen ter aanvulling van de bestaande regelgeving om over het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest de milieukwaliteit te vrijwaren die vereist is voor het behoud van de natuur en om het standstill-beginsel toe te passen, zowel voor wat betreft de kwaliteit als de kwantiteit van de natuur. Deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning is zoals reeds hoger vermeld, voorafgegaan door een specifiek onderzoek naar de effecten op het milieu. Daarin zijn op grondige wijze de

gevolgen van de ingreep op de natuur besproken. In huidig geval worden geen kwetsbare gebieden als natuurgebieden, habitatrichtlijnen of ven-gebieden geraakt.

Zoals blijkt uit het gunstig advies van het agentschap voor Natuur en Bos en de MER-conformverklaring is het project met de nodige zorg voor het natuurlijke milieu uitgewerkt, het voorliggend project voldoet integraal aan de toepassingsvereisten van artikel 8 van het natuurdecreet.

De werken kunnen bijgevolg vanuit milieuoogpunt aanvaard worden.

Bespreking van de standpunten van de betrokken gemeenten

Wat het advies van de gemeente Sint-Katelijne-Waver betreft wordt gesteld dat de herinrichting van de , volgens de gemeente nodig om de grotere verkeersstroom op te vangen, inderdaad niet in huidig ontwerp is begrepen, maar blijvend integrerend deel uitmaakt van de omkaderende maatregelen die het agentschap Wegen en Verkeer verder uitwerkt in samenspraak ook met andere betrokken gemeenten. Het opleggen, in de stedenbouwkundige vergunning, van de voorwaarde tot herinrichting van de , zonder dat deze werken nu al concreet kunnen geconcipieerd of begroot zijn, zou niet voldoen artikel 4.2.19. § 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake preciesheid en redelijkheid. Huidige aanvraag op zich wordt ook zonder deze flankerende maatregelen planologisch en ruimtelijk vergunbaar geacht. Het departement Mobiliteit en Openbare Werken, cel Beleid, Mobiliteit en Verkeersveiligheid Antwerpen werkt verder mee, op vraag van het Regionaal Sociaaleconomisch Overlegcomité (Resoc) Antwerpen, aan een grondige update van de flankerende maatregelen bij het doortrekken van de tot de , waarbij een integrerende verkeersmodellering over de gehele provincie wordt vooropgezet, met concrete timing:

Gegevensverzameling voor de update: : voorjaar 2011 Berekeningen: : najaar 2011 Evaluatie en start update actieprogramma: : winter 2011

Ten overstaan van de gemeente Bonheiden wordt besloten als volgt:
gelet op het statuut van de als lokale weg is een afscheiding tussen auto's en fiesters niet gangbaar en wordt deze investering in regel niet aangeraden.

Op het eindount van de als volgt:

(rotonde met de als volgt:

) wordt overgegaan van een weg

Op het eindpunt van de (rotonde met de) wordt overgegaan van een weg gecategoriseerd als primaire weg naar een secundaire weg. Het rondpunt heeft onder andere als functie de snelheid te verlagen. De fietspaden worden hier bewust gelijkvloers gehouden om duidelijk aan te geven dat men hier over gaat naar een ander type weg. Dit in tegenstelling tot het rondpunt op het kruispunt waar de talrijke fietsers wel ongelijkvloers onder de ring worden geleid: het gaat hier immers over een doorgaand stuk van de primaire weg waarbij het wenselijk is alle fietsverkeer ongelijkvloers te laten kruisen. Een latere fietstunnel blijft evenwel mogelijk: het Agentschap Wegen en Verkeer sluit niet uit deze optie later te onderzoeken.

Wat het standpunt van de gemeente Putte betreft: op de door deze gemeente gestelde voorwaarden wordt op gelijke wijze geantwoord als op het standpunt van de gemeente Bonheiden.

Uit de gunstige adviezen van de betrokken gemeenten, van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, Vlaanderen Onroerend Erfgoed, van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van de provincie Antwerpen en van het Agentschap Natuur en Bos blijkt dat de gevraagde werken hoewel diep ingrijpend in het overheersend landelijk aspect en de globale bestemming van de plaats, kaderen binnen de specifiek daartoe door de Vlaamse

regering goedgekeurde gewestplanwijziging. Het bouwontwerp is slechts de concrete uitwerking van het gewestplan en van het door de (tekst ontbreekt in de bestreden beslissing)

Watertoets

deels effectief De getroffen gronden zijn volgens de watertoetskaarten overstromingsgevoelig, grotendeels infiltratiegevoelig, en weinig gevoelig voor grondwaterstroming.

In de MER werden verschillende maatregelen opgenomen om de effecten op de waterhuishouding te verzachten. De Vlaamse Milieumaatschappij heeft na grondig onderzoek op verschillende aspecten als gewijzigde infiltratie, grondwaterstroming, en grondwaterkwaliteit op 19 augustus 2010 een omstandig gemotiveerd advies uitgebracht en concludeert gunstig als volgt:

Voor wat betreft de onduidelijkheid van de afwatering tussen Heiken en engageert de aanvrager zich de nieuwe langsgracht af te wateren naar de , waarbij rekening wordt gehouden met de buffervolumes en lozingsdebieten; dit zal bij uitvoering der werken zowel in grondplan en lengteprofielen aangepast worden, zodat alle langsgrachten in betrokken zone 2 naar de afwateren. Deze voorwaarden worden expliciet in het beslissend deel opgenomen.

In deze vorm doorstaat het ontwerp de wettelijke watertoetsing.

Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening

Wat de vernoemde verkavelingen 1 tot 3 betreft is er geen beletsel tot afgifte van de vergunning, om reden dat het ontwerp ofwel de verkaveling niet raakt (verkaveling 1) ofwel ligt binnen de voorziene non aedificandistrook (verkavelingen 2 en 3). Enkel in de verkaveling wordt voor een klein strookje voortuin, ingenomen door de inname nr. 203: dit strookje grond moet hoe dan ook door de aanvrager verworven en op wettelijke wijze bij het openbaar domein gevoegd worden vooraleer tot uitvoering van de vergunning over te gaan. De al dan niet verenigbaarheid met verkavelingsvoorschriften is dan niet meer aan de orde. Het betrokken perceel (oorspronkelijk voortuinstrook van een groot en diep perceel) van de genoemde wordt onteigend en is juist in functie daarvan uit de verkaveling genomen; hierbij komt de verdere goede uitbouw van deze verkaveling niet in het gedrang.

De landschappelijke inkleding van de nieuwe ring is vastgelegd in specifiek uitgewerkte plannen. Ook verder (waterafvoer)beheersende maatregelen zijn uitgetekend en worden verplicht bij uitvoering nog verbeterd naar aanleiding van de watertoets. Bepaalde afgesloten percelen worden ontsloten door drie nieuw aan te leggen voldoende uitgeruste omleidingswegen. Het tracé omspant overal een minimale grondinname zodat na de werken de huidige grondbestemmingen zoveel mogelijk en ongehinderd kunnen hernemen.

Uit de gunstige adviezen van de betrokken gemeenten, van het Agentschap Ruimte en Erfgoed van Antwerpen, van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van de provincie Antwerpen en van het Agentschap Natuur en Bos blijkt dat de gevraagde werken, hoewel diep ingrijpend in het overheersend landelijk aspect en de huidige bestemming van de plaats, kaderen binnen de specifiek daartoe door de Vlaamse regering goedgekeurde gewestplanwijziging. Het bouwontwerp is in overeenstemming met de goede plaatselijke ordening.

"

De vergunning wordt dan verleend op voorwaarde dat

- de voorwaarden gesteld door de Vlaamse Milieumaatschappij en door de provinciale dienst waterlopen in acht worden genomen
- de compenserende bebossing en bijhorende bosbehoudbijdrage worden gerealiseerd overeenkomstig het advies van het Agentschap Natuur en Bos

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij wijst er op dat het attest van aanplakking vermeldt dat de bestreden beslissing op het terrein werd aangeplakt op 29 december 2010. De verzoekende partij meent dan ook dat haar verzoekschrift dat bij ter post aangetekende brief van 28 januari 2011 werd verzonden tijdig is nu hiermee het beroep bij de Raad is ingesteld binnen een termijn van dertig dagen die is ingegaan de dag na deze van aanplakking.

Beoordeling door de Raad

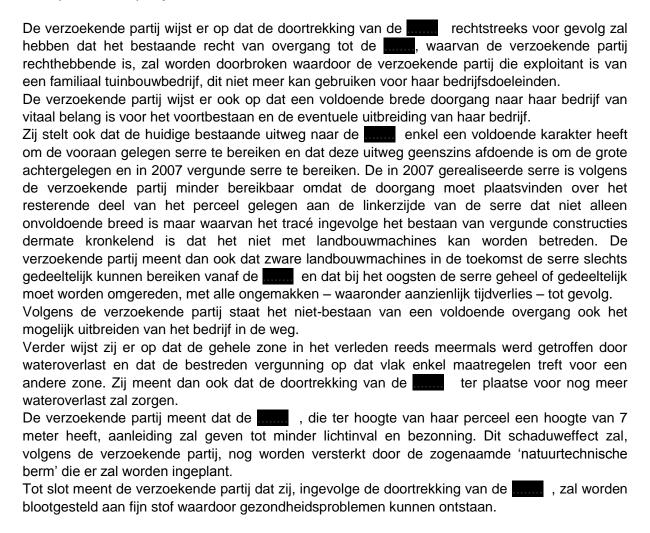
De verzoekende partij is een derde belanghebbende voor wie de beroepstermijn, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO, begint te lopen vanaf de dag na deze van aanplakking. In het administratief dossier is een attest van aanplakking toegevoegd waarin de gemeentesecretaris van de gemeente Sint-Katelijne-Waver verklaart dat de bestreden beslissing op het terrein van de aanvraag werd aangeplakt op 29 december 2010.

Hiermee rekening houdende is de vervaltermijn om beroep in te stellen bij de Raad beginnen te lopen op 30 december 2010 en verloopt deze op vrijdag 28 januari 2011.

Het beroep van de verzoekende partij, ingesteld bij aangetekende brief van 28 januari 2011 is dan ook tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet <u>kunnen</u> ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

Ten eerste stelt de Raad vast dat de percelen waarop de serres van de verzoekende partij zijn ingeplant, palen of toch alleszins in de zeer onmiddellijke nabijheid liggen van het ontworpen en bij de bestreden vergunning vergunde tracé.

De Raad is echter van oordeel dat het loutere nabuurschap, dan wel de beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot aanpalende en bebouwde of onbebouwde percelen, op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

Anderzijds stelt de Raad vast, en hiertoe kan de Raad uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten, ook uit het deel dat handelt over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift voldoende aannemelijk maakt dat zij als eigenaar van bebouwde percelen, gelegen in de onmiddellijke nabijheid van de door te trekken zowel rechtstreekse als onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

De verzoekende partij stelt dat zij dreigt een waardevermindering te ondergaan aan haar eigendom ingevolge de mogelijke verminderde bereikbaarheid ervan die een gevolg kan zijn van de uitvoering van de bestreden beslissing en dat zij eventueel in de toekomst moeilijkheden dreigt te ondervinden bij een uitbreiding van haar bedrijf in het achtergelegen agrarisch gebied. Zij klaagt eveneens van mogelijke wateroverlast.

De aard en de omvang van deze hinder en nadelen worden, in het licht van de toepassing van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, voldoende concreet omschreven en er valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

C. Aanvullende stukken

Per aangetekende brief van 22 juli 2011 deelt de verzoekende partij een aanvullend stuk mee, zijnde een kaart uit de Vlaamse Hydrografische atlas.

Gelet op de draagwijdte van artikel 4.8.22 VCRO is de Raad verplicht geen rekening te houden met dit stuk en dit dan ook uit de debatten betreffende de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te weren. De Raad kan met andere woorden enkel rekening houden met de stukken die bij het inleidend verzoekschrift tot schorsing werden gevoegd.

D. Tijdigheid van de nota van de verwerende partij

Op de openbare terechtzitting van de Raad van 26 juli 2011 vraagt de verzoekende partij om de nota van de verwerende partij uit de debatten te weren omdat deze laattijdig zou zijn ingediend.

De Raad stelt vast dat de griffier, overeenkomstig artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO, het verzoekschrift aan de verwerende partij heeft overgemaakt met een aangetekende brief van 10 maart 2011.

De verwerende partij deelde aan de Raad haar nota met opmerkingen inzake het schorsingsberoep mee bij aangetekende brief van 13 april 2011. Dit is buiten de termijn gesteld door artikel 4.8.20, §1 VCRO voor het indienen van een antwoordnota en zelfs ver buiten de als beleidsregel gestelde termijn van tien dagen die op dat ogenblik door de Raad gehanteerd werd voor het indienen van de nota met opmerkingen aangaande een verzoek tot schorsing.

De in artikel 4.8.20, §1 VCRO gestelde termijn van 30 dagen, gelezen in samenhang met artikel 4.8.20, §2, derde lid VCRO alwaar een sanctie wordt voorzien op het niet neerleggen van een antwoordnota, doet de Raad besluiten dat de termijn van 30 dagen voorzien in artikel 4.8.20, §1 een vervaltermijn is.

De Raad beslist dan ook dat de nota met opmerkingen inzake het schorsingsberoep, door de verwerende partij bij de Raad ingediend bij aangetekende brief van 13 april 2011, uit de debatten wordt geweerd.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

de doortrekking van de ter plaatse wordt voorzien - zal worden doorbroken.

De nadelen die verzoekende partij ingevolge de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning voor de doortrekking van de zullen ondervinden zijn, zoals onder punt 2. 'Het belang en hoedanigheid van de verzoekende partij' reeds werden geëxpliciteerd, legio.

De doortrekking van de zal rechtstreeks voor gevolg hebben dat het bestaande conventionele recht van overgang – dat ongeveer loodrecht gelegen is op de plaats waar

Zulks heeft voor gevolg dat verzoekende partij deze overgang – die voorheen frequent gebruikt werd voor doorgang van zware landbouwmachines- niet meer voor bedrijfsdoeleinden zal kunnen aanwenden, met als resultaat dat de grootste in 2007 vergunde achtergelegen serre nog zeer moeilijk bereikbaar zal zijn en landbouwmachines en oogsten doorgang dienen te vinden over een kleine kronkelige resterende strook van het perceel van verzoekende partij, dat daartoe – onder meer wegens het bestaan van allerhande vergunde constructies - niet is uitgerust en niet kan worden uitgerust.

Het doorbreken van de erfdienstbaarheid, alsook het niet-voorzien van een alternatieve en aangepaste overgang voor landbouwmachines, zal voor verzoekende partij resulteren in een ernstig tijdsverlies, dat – gelet de bestemming van het gebied tot agrarisch gebied en de activiteiten van verzoekende partij – niet aanvaardbaar kan worden geacht.

In tegenstelling tot wat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar in de bestreden beslissing lijkt te suggereren, kan uit de in het kader van het bezwaarschrift en huidig verzoekschrift bijgebrachte foto's en verklaringen wel degelijk blijken dat de bestaande erfdienstbaarheid (1920) dienstig is en frequent wordt aangewend.

Het verlies van het recht van overgang is – hoewel het uiteraard financiële implicaties heeft- niet tot een loutere financiële bekommernis te herleiden en is wel degelijk ernstig en moeilijk te herstellen.

Indien de aangevochten beslissing niet wordt geschorst in afwachting van een vernietiging, wordt verzoekende partij immers jaren verhinderd om diens gronden op een adequate wijze te bereiken.

Gelet overeenkomstig deelplan nr. 5 de aanleg van een natuurtechnische berm op nauwelijks 3,5 meter van de perceelsgrens met de buren van verzoekende partij wordt voorzien – nota bene op de plaats waar een alternatieve losweg had kunnen worden voorzien- leidt het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning ertoe dat het aanbrengen van een aangepaste alternatieve losweg die de bestaande erfdienstbaarheid kan vervangen in de huidige omstandigheden eenvoudigweg uitgesloten is.

Immers is een breedte van 3,5 meter, bedding inbegrepen, absoluut onvoldoende om zware landbouwmachines doorgang te doen vinden en kan zulks geen alternatief bieden voor de bestaande doorgang.

Hoewel een (beperkte) aanpassing van de plannen hieraan had kunnen remediëren, opteerde verwerende partij ervoor de vergunning alsnog te verlenen en oordeelde hij foutief dat "huidige aanvraag geen enkele verdere regeling of hernieuwde aanleg van een uitweg onmogelijk" maakt.

Het herstel is – gelet de vergunde conceptie van de plannen- wel degelijk moeilijk, aangezien de aanleg van een losweg slechts nog middels bijkomende onteigeningen mogelijk kan worden gemaakt.

Bovendien verdient te worden opgemerkt dat zelfs wanneer de vergunde plannen een alternatieve losweg zouden toelaten – quod non- zulks verzoekende partij geen enkele garantie geeft op een eenvoudig herstel in vergelijkbare toestand.

Immers werden de percelen waarop een losweg kon worden voorzien reeds in 1986 onteigend (...) en werd- ondanks verzoekende partij en diens vader diverse malen de begunstigde van de vergunning aanmaanden om tot actie over te gaan(...)- door de begunstigde van de vergunning geen aanvang met de aanleg van alternatieve losweg genomen.

Het bezwaarschrift dat verzoekende partij zowel bij de gemeente Bonheiden als de gemeente Sint-Katelijne-Waver indiende waarin de toestand werd verduidelijkt en waarin alternatieven – voor het te laat was- werden weergegeven, kon de begunstigde van de vergunning evenmin bewegen de heel beperkte aanpassing van plannen die vereist was, door te voeren.

Niets wijst erop dat de begunstigde van de vergunning enige intentie heeft om op door haar onteigende terreinen een losweg aan te leggen.

Het nadeel is bijgevolg zowel ernstig als moeilijk te herstellen.

Aangaande het gevaar voor wateroverlast dient te worden vastgesteld dat de bestreden vergunning slechts maatregelen voor zone 2 voorstelt, gelegen tussen en de maar daarbij klaarblijkelijk de op het plan noordoostelijker gelegen zone ter hoogte van de uit het oog verliest. Aldaar situeert zich, ongeveer op de grenslijn van de gemeente Sint-Katelijne-Waver en Bonheiden, nochtans eveneens een gracht waarvan het verleden reeds heeft aangetoond dat deze niet de capaciteit heeft meer hemelwater op te vangen.

Uit de overstromingskaarten kan immers tevens blijken dat een groot deel van het gebied wordt aangemerkt als risicozone voor overstroming.

Het spreekt voor zich dat wateroverlast voor een tuinderbedrijf ernstige nadelen met zich mee kan brengen, in de vorm van het mislukken van oogsten, en aanhoudende wateroverlast het einde van een tuinderbedrijf kan inluiden.

Een ander ernstig nadeel bestaat erin dat de, die ter plaatse een hoogte van 7 meter heeft – voornamelijk in de winter wanneer de zon laag staat- tot aanzienlijk minder lichtinval en bezonning op de achtergelegen percelen zal leiden.

Minstens zal het perceel van verzoekende partij, op minder dan 30 meter van de voorziene weg gelegen, ten dele in de schaduw komen te vallen.

Het schaduweffect zal nog worden versterkt door de zgn. "natuurtechnische berm" die wordt voorzien te worden ingeplant op perceelnummer op 5 à 10 meter van de perceelsgrens met perceel nr. van verzoekende partij.

Vermits aan voormeld schaduweffect niet kan worden geremedieerd dan door afbraak van de brug – waarin verzoekende partij geen hand heeft – dient te worden vastgesteld dat voormeld nadeel zowel ernstig als moeilijk te herstellen is.

Tot slot kan niet worden voorgehouden dat de realisatie van de voor alle omwonenden, en aldus tevens voor verzoekende partij, tot een toename van opname van fijn stof kan leiden, met gezondheidseffecten ingevolge luchtverontreiniging.

Voor verzoekende partij en diens gezin die ingevolge tuinderactiviteiten veelal in de buitenlucht dienen te vertoeven, kan een dergelijke jarenlange blootstelling aan fijn stof tot chronische gezondheidsproblemen en zelfs tot vroegtijdige sterfte leiden.

Beoordeling door de Raad

..."

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partijen aantonen:

- a. dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zullen ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dienen aan te duiden;
- b. en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is.

Dit alles moeten de verzoekende partijen doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Met later bijgebrachte feiten of stukken, kan gelet op artikel 4.8.22 VCRO, géén rekening worden gehouden. Verklaringen ter zitting die geen steun vinden in de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, kunnen evenmin dienend ingeroepen worden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft.

Volgende elementen roept de verzoekende partij in als zijnde het moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

- door het doorbreken van het conventionele recht van overgang wordt de achtergelegen serre nog moeilijk bereikbaar waardoor er een ernstig tijdverlies ontstaat dat als niet aanvaardbaar kan worden geacht
- aanleg van de natuurtechnische berm verhindert de aanleg van een alternatieve losweg die de bestaande erfdienstbaarheid kon vervangen
- het verlies van het recht van overgang heeft financiële implicaties maar is niet daartoe te herleiden
- er is gevaar op wateroverlast aangezien de overstromingskaarten aangeven dat het gebied wordt aangemerkt als risicozone voor overstroming wat kan aanleiding geven tot mislukking van de oogst
- het verhoogd aanleggen van de vergunde zal aanleiding geven tot een verminderde lichtinval en bezonning
- door de toename van verkeer zal er een toename van verfijnd stof zijn.

1.
Met de bestreden beslissing wordt op het grondgebied van de gemeenten Sint-Katelijne-Waver,
Bonheiden en Putte,
met het oog op een verbeterde werking van de voor het verkeer.
De werken omvatten de verlenging van de vanaf de te Sint-Katelijne-Waver tot aan
de) in Putte, waarbij de aansluiting op of overbrugging van lokale wegen en de aanleg van
drie specifieke omleidingswegen voorzien zijn, deze laatste ter vervangende of blijvende
ontsluiting van bepaalde individuele eigendommen.
Het project houdt ook de realisatie in van voorzieningen rond waterhuishouding, en ecologische
landschapsuitwerking van de omliggende ruimten met specifieke beplantingsplannen. Het gaat
om een weg van twee maal één rijstrook, met een totale lengte <u>van o</u> ngeveer 4 km. Er vinden
een aantal overbruggingen plaats, waaronder ter hoogte van de – waar de verzoekende
partij woont -, en er worden een aantal rotondes aangelegd, al dan niet met fietstunnel. Er

worden tevens een aantal flankerende maatregelen genomen, opgenomen in de milieueffectenrapportage. De stedenbouwkundige vergunning bevat geen onteigeningsmachtiging, maar de benodigde gronden werden grotendeels reeds verworven.

De Raad dient dan ook vast te stellen dat de verzoekende partij, mede rekening houdende met het feit dat zij of haar rechtsvoorganger reeds in 1988 een schrijven richtte omtrent het verdwijnen van de uitweg naar de , reeds meer dan twintig jaar op de hoogte is van het feit dat de uiteindelijk aanleiding zal geven tot een verlies van de huidige conventionele erfdienstbaarheid.

Tevens dient de Raad vast te stellen dat, ondanks herhaalde pogingen van de verzoekende partij in gesprekken met het Vlaams Gewest, de verzoekende partij tot op heden enkel beschikt over één uitweg naar de waarvan zij nu beweert dat die onvoldoende is om al haar serres op adequate wijze te bereiken. Wat dat betreft moet de Raad echter vaststellen dat, hoewel de verzoekende partij reeds lange tijd op de hoogte is van het feit dat de conventionele erfdienstbaarheid dreigt te vervallen en dat de gesprekken met de Vlaamse overheid over een bijkomende uitweg naar de na meer dan twintig jaar niet tot het gewenste resultaat hebben geleid, de verzoekende partij geen enkele poging ondernam om een daartoe geijkte procedure op te starten bij de daartoe bevoegde burgerlijke rechter.

De Raad stelt daarbij vast dat stedenbouwkundige vergunningen steeds verleend worden onder voorbehoud van de betrokken burgerlijke rechten. Geschillen over burgerlijke rechten, in het bijzonder over het voorliggende recht van overgang, behoren krachtens artikel 144 van de Grondwet bij uitsluitstel tot de bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken. Het bestreden besluit verandert dan ook niets aan de eventuele erfdienstbaarheid of het recht op een alternatieve losweg die voor de betrokken percelen zou gelden.

3. Meer zelfs, de verzoekende partij heeft, welwetende dat er een mogelijk probleem was en is met de uitweg van haar bedrijf, vergunningen aangevraagd die haar hebben toegelaten haar percelen zodanig vol te bouwen dat de bereikbaarheid van de verschillende serres nu zodanig moeilijk is geworden dat, bij het wegvallen van de conventionele erfdienstbaarheid, deze moeilijke bereikbaarheid aanleiding zal geven tot een ernstig tijdverlies met een daarmee gepaard gaand financieel verlies.

De Raad stelt dan ook vast dat de verzoekende partij nergens met zekerheid aannemelijk maakt dat het bedrijf absoluut niet meer bereikbaar is of in de toekomst zal zijn nu zij te allen tijde over de mogelijkheid beschikt om bij de burgerlijke rechter een uitweg af te dwingen. Uit het ingediend verzoekschrift blijkt enkel dat het bedrijf bereikbaar blijft maar dat door de beperkte bereikbaarheid er tijdverlies dreigt met een daarmee gepaard gaand dreigend financieel nadeel.

De Raad dient dan ook vast te stellen dat de verzoekende partij in hoofdzaak een financieel nadeel aanhaalt. Een financieel nadeel is in principieel herstelbaar en kan dus niet met goed gevolg ingeroepen worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

1

In zoverre de verzoekende partij de moeilijk te herstellen nadelen rechtstreeks afleidt uit de onvolledigheid van het dossier omdat de erfdienstbaarheid van overgang onvolledig wordt weergegeven en bepaalde maatregelen van wateropvang en –buffering onvoldoende worden doordacht of weergegeven, dan wel aan de overheid een onzorgvuldigheid verwijt omdat er geen alternatieve oplossing wordt voorzien voor de doorbroken erfdienstbaarheid, dient de Raad vast te stellen dat dit op zich niet kan beschouwd worden als een nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO, maar als een argument dat betrekking heeft op de eventuele onwettigheid van de bestreden beslissing. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van die onwettigheid, levert met andere woorden op zich geen nadeel op voor de verzoekende partij dat voldoende ernstig is om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

5.

Wat de overstromingsmogelijkheid van de betrokken percelen betreft, moet de Raad vaststellen dat de verzoekende partij geen enkel stuk bijbrengt. Zij stelt enkel dat de gehele zone in het verleden reeds meermaals door wateroverlast werd getroffen zonder enig bewijsstuk daaromtrent zoals foto's of andere bij te brengen. De Raad meent dan ook dat er onvoldoende concrete feiten en gegevens worden bijgebracht waaruit de ernst van dit nadeel blijkt. De verwijzing naar de in het bestreden besluit opgenomen maatregelen tegen wateroverlast, is wettigheidskritiek en dus niet dienend voor enig moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

6.

Wat de ingeroepen mogelijke vermindering aan lichtinval en de toename aan fijn stof betreft, dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij ook hier niet verder komt dan het louter meedelen van de vrees hieromtrent. Er worden weinig concrete gegevens bijgebracht waaruit dit nadeel en de ernst ervan moeten blijken.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 25 oktober 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS Hilde LIEVENS